

Fondator:
G. V. MUNTEANURedacția și Administrația
la Tipografia N. P. PEIU
BĂRLAD
Str. Ștefan cel Mare Nr. 17

VOCEA TUTOVEI

Foaie de propășire și educație națională
Apare la 1 și 15 a fiecărei luni
SUB CONDUCEREA UNUI COMITETABONAMENTE:
Pe un an 250 lei
Pe 6 luni 150 „
Autorități și instituții . 500 „
Abonamente de sprijin: benevol
Anunțuri și reclame, după învoialăInscris în registrul publicațiilor la Trib
Tutova, Nr. 1/1941

SĂRBĂTORIM PE POETUL G. TUTOVEANU!

Astăzi se împlinesc 70 de ani dela nașterea poetului G. Tutoveanu. Este un eveniment asupra căruia nu se poate trece în tăcere. Mai ales când noi suntem „Vocea” unei întregi societăți în această parte de țară. Este o datorie să folosim acest minunat prilej, pentru a sărbători o viață de om închinată exclusiv artei, poeziei, ca fiind cea mai înaltă formă de exprimare a gândurilor și simțămintelor omenești. Și este un gest de înaltă înțelegere și adâncă prețuire a valorilor noastre spirituale, ca să recunoaștem, desbrăcați de orice simțăminte lătrănice, că în adevăr G. Tutoveanu a însemnat în acești aproape 50 de ani, în Bârladul și Tutova noastră, un neobosit animator pe căile frumosului și un meritor cititor al Bârladului Cultural. A vorbi de G. Tutoveanu fără Bârlad, sau a vorbi de Bârlad fără G. Tutoveanu, nu se poate. Ei și-au confundat ființele spirituale într'una singură și nedespărțită. Așa îl vedem noi cei de azi, și așa îl vor vedea și generațiile viitoare.

Și acum, la un popas ca acesta, — pe care puțini din cei aleși îl pot avea —, ce-am putea dori mai mult Maestrului, de cât aceia ce a iubit și a dorit mai mult în viață: Tineretă spirituală și rodnică încă mulți ani de aici înainte! Aceia care va avea de câștigat din aceasta, va fi, în primul rând, literatura țării, Patria însăși!

„Vocea Tutovei”

Chemarea poetului G. Tutoveanu

Poetul G. Tutoveanu a avut o chemare. O chemare pe care și-a îndeplinit-o cu prisosință. Această chemare, pe care de fapt toți poeții trebuie s'o aibă, după cum ne spune genialul gânditor și poet N. Iorga, sună astfel: „Poeții au chemarea de a reînvi viața tânără a limbii, ale cărei frumuseți de odinioară au fost umilite de cursul vulgar al vieții”.

Că este așa, e destul să amintim lupta pe care Profesorul a dus-o împotriva stricătorilor de limbă și a pornografiei în arta scrisului românesc. S'a ridicat cu tot prestigiul geniului său împotriva scriitorilor și poezilor moderniști, a căror nou-tate era doar o stălcire a limbei până într'atât în cât cititorul să nu mai poată înțelege nimic, și pe deasupra, ca o mare nelegiuire, o pășire îndrăznească dincolo de marginele moralității în artă.

În toată această luptă, poetul G. Tutoveanu s'a ținut de partea Profesorului, înțelegând care este chemarea poetului și a scriitorului în viața națională a unui popor: grija de limba curată a poporului, grija de sufletul curat al Românului. Fru-

mosul în artă a fost urmărit de poet în sensul bun al cuvântului.

De aici venea marea prețuire pe care Profesorul a arătat-o totdeauna pentru poetul G. Tutoveanu. Colaborator statornic și convins la Revista de direcție literară a profesorului „Cuget Clar” (Noul Sămănător), G. Tutoveanu ocupa totdeauna locul întâi. Poetul s'a dovedit a avea și cuget clar și simțire pentru tot ce este în adevăr frumos și românesc. S'a dovedit a fi poetul cu chemare, care să reînvi viața tânără a limbii noastre, ale cărei frumuseți a înțeles să le păstreze cu stințenie. Dar mai ales l-a prețuit profesorul Iorga, pentru că n'a alunecat spre literatura inspirată de străini și dușmanii neamului cari urmăreau întâi distrugerea limbii și a sufletului românesc și apoi distrugerea politică a statului.

Dar poetul G. Tutoveanu a mai avut și o chemare de ordin local, o chemare pentru Bârladul nostru cu așa de vechi și curate tradiții culturale și artistice. A avut chemarea să strângă în jurul său tineretul și să-l îndrumeze cinstit și româneste pe căile artei adevărate. Atâția ti-

Gheorghe Tutoveanu și Bârladul

Era în 28 Iunie 1940. Zi de doliu național și de adâncă sfâșiere sufletească. Tăvălugul bolșevic rășlăuia o parte din mândra Bucovină și plaiurile mănoase ale Basarabiei intrau sub stăpânire păgână. Plângeau apele și dealurile românești și se svârcoleau în morminte Votezoi și căpeteniile de oaste, la ropotul călcăiului bolșevic, care se năpustea fără nici un drept asupra pământurilor noastre, încălcându-ne drepturile sfinte moștenite din străbuni.

În aceeași zi în Biserica „Sfântului Ioan” din Bârlad se găsea un sicriu ce cuprindea rămășițele celei ce a fost Zoe Gh. Tutoveanu, „Mama Zoe”. La căpătâiu plângea Gheorghe Tutoveanu. În lacrimile lui se citea durerea după cea plecată fără întoarcere și se vedea amărăciunea aceluși 28 Iunie, aducător de jale și umilință. Era în plânsul lui, plânsul acestui neam credincios.

Ne pregăteam să urcăm dealul Cimitirului „Eternitatea” ca să așezăm sub pământ pe poeta tuberozelor.

Luasem cuvântul ca să glăsuiesc ceva despre sufletul care-și părăsea „casa de cleștar” din fundul liniștitului bulevard Epureanu și vorbele erau inecate de durerile fără margini ce ne strângeau atunci și ne învăluiau în mantii mari de doliu. Poetul zărilor albastre avea în ochii lui durerea despărțirii și nu știa de ce, înmormântarea asta a făcut parcă mari creștături în inimi, pentru că de ea să se lege ceasul acela greu prin care ne treceau: țara și frații. De atunci m'am legat și mai mult de familia Tutoveanu. Ca păstor al sufletelor din partea de oraș în care-i și Casa cu alei de tranșafiri și'n cerdacul căreia vița de vie o plânge și azi pe „Mama Zoe”, am avut prilejul ca să stau la taină cu maestrul

Tutoveanu. I-am văzut frământarea, i-am înțeles dorurile și-am participat cu toată frângerea de inimă la amărăciunea sufletului lui. Din toate amarurile prin care a trecut și în toate bucuriile pe care le-a avut, o singură cheazăie i-a rămas temei de viață: Bârladul, Bârladul acesta care are în taina lui clocotul poeziei, Bârladul acesta pe ulițele căruia s'a plimbat acel „Emilgar” cu chip de Făt frumos și sufletul monahal al marelui Vlahuță, cum prea frumos spunea cândva scriitorul Ursu, Bârladul acesta care are în el minunea frumuseții de suflet și diadema neperitoare a făurarilor de versuri diamantine, făurari cari s'au încrustat pe răbojul vieții culturale a vechii Palode cu tot ce-au avut mai bun și mai sfânt în ei. Bârladul acesta pustit de năvala apelor și de zguduirea pământului și care se trudește să nu moară.

Așa-i de legat maestrul Tutoveanu de Bârlad, încât depărtarea de el îl macină, îi omoară inima.

Era după înmormântarea „Mamei Zoe”. Poetul plopilor plecase în Cetatea cea mare, unde-i ostenesc feciorii la plămada duhului nou în care trăim. Voia să se stabilească și el acolo. La vre'o cinci luni mă pomenesc cu câteva rânduri dela antorul „Logodnicei lui Vișor”. Printre altele era și vestirea sinceră și prietenească a unei inimi care tânjea după Bârlad. Poetul sonetelor de vrajă îmi spunea că nu mai poate sta în ziduri de Cetate. Se sbate acolo ca pasărea'n colivie și că va veni în curând în Bârladu-i drag. N'a trecut mult și bărlădenii l-au avut om nou în mijlocul lor pe „conu Gigi”. Iar noi cei dela „Vocea Tutovei” am avut și avem în maestrul Tutoveanu, pe cel ce cântă reînvierea Bârladului în care crede cu toată ființa lui. Și Bârladul va reînvia ca pasărea Foenix, din propria-i cenușă.

Până atunci, Bârladul cultural, Bârladul frământărilor de duh și slovă acum la cei 70 de ani ai poetului, îi spune cu toată căldura lui de totdeauna: „Maestre să ne trăiești întru mulți și fericiți ani!”

Preotul Ioan Chirvasie

neri cu talent fac cinste orașului și județului nostru cu producțiile lor literare care se găsesc răspândite în toate revistele și publicațiile de pe întreg cuprinsul țării. Ba, unii dintre ei s'au dovedit a fi pasionați răscolitori ai trecutului Bârladului, în lucrări care se impun în domeniul cultural și literar. Toți acești tineri s'au ținut pe linia dreaptă a tradiționalismului, singurul în măsură să ne păstreze întreagă ființa neamului.

Încă un fapt de o delicateță rară este acela, că doi din acești tineri au luat inițiativa de a sărbători pe maestrul lor într'un cerc cât mai larg, dovedind prin aceasta că ei păstrează neștirbite temeiurile unei adevărate legături sufletești cu acela dela care au primit dar din dar. Urmărilor vor fi, sunt sigur, din cele mai fericite pentru literatura noastră în general și pentru Bârladul și Tutova noastră, în special.

Ca tutoveni, ne-am simțit măguliți că poetul poartă același nume cu noi și ne-am bucurat văzându-l că-și îndeplinește din toată inima sfântă-i chemare, lucru mare pentru vremuri de consolidare națională, pentru care îi aducem astăzi, când împlineste 70 de ani, prinos de închinare, de admirație și recunoștință.

I. C. Antonovici

G. Tutoveanu și Const. Dornescu

Omagiu maestrului G. Tutoveanu

Vrednic de laudă e faptul că ziarul „Vocea Tutovei”, prin conducătorii lui, s'au gândit să îmbrace în straiu festiv evenimentul plinirei a șapte decenii a poetului — rămas pururi tânăr—G. Tutoveanu.

Faptul merită să devină popas în-tremător și cuminecare spirituală, pentru cei ce vin cu gând și inimă curată să aducă prinosul recunoștinței și admirației lor, către un ales între aleșii fii ai urbiei Bârlad, creator de frumuseți nepieritoare, de zări albastre, care-a însuflat tineretului cultul frumosului și artei pure, vrând a face din ei toți: „Logodnici ai lui Vifor”, miruiți de ursitoare pentru fapte mari de românească biruință a „lutului nevolnic” din noi, ce trebuie înobilat și scuturat de zgura ancestrală. Trebuie să gândim spațial, conștienți de forța și destinul acestui neam ce-și scrie cu sânge blazonul jubiliar și titlul așezărilor noastre viitoare ca sentinele,—urmași ai vechei Rome—în Răsăritul de unde oștile biruitoare alungă spectrul roșu...

L'am cunoscut... printre trandafirii lui, pe care-i mângâia cu ochii și mâni de părinte, împreună cu neprețuita lui tovarășe „Mama Zoe”, sensitiva trecută în viața de dincolo de moarte. Nu prea arareori, însoțit de tătuța, îi călcam grădina, acel ostrov de frumusețe, izolat, în spațiile Școlii „Normale, urcând cu «Maestrul» în vie, retrași parcă de forfota lumii, vorbind de câte toate.

Ne regăsim și aici în babilonica viață agitată a Metropolei țării.

L-am întâlnit prin librării și expoziții de artă plastică. L-am găsit deseori la «Curentul», în preajma prietenului său temerarul Pamfil Șeicaru.

Trec anii pe lângă dansul, îl ocolesc și știe maestrul «secretul», păstrând: „a doua și eterna Tinerețe”, cu tâmpile argintate, ninse de vreme și ochi blânzi.... perduți parcă în lumea reveriilor lui, trăind atât de

La nuntă

Ca niște fructe negre, stau corbii nemișcați
Pe ramurile ninse, și-atât sunt de 'nghețați,
Că nu s'avântă unul, spre liniștea din văi,
Când trecem pe sub dânsii, în chiot de flăcăi.

Pădurea 'și-doarme somnul adânc și fără vise;
Sub bolji de pietre scumpe, cărările 's închise.
Și-un freamăt nu s'aude, cuprinsu-i să 'nfioare:
Nici sūsurul de frunze, nici șoapta de izvoare.

Și numai ulmii gureși, tăcuși acum, și goi,
Tresar încet din vârfuri, și tineri ca și noi,
Știind că 's cei mai vrednici ai codrului doinași,
Ar vrea și ei, la nuntă, să meargă conacași...

Doar caii noștri poartă armuri de promoroacă,
Și vântul singuratic, prin coama lor se joacă,
Și cum străbat năvalnici, și 'nnoată prin troene,
Zăpada li s'așterne pe gât... pe ochi... pe gene...

Și tot mai slab, mai firav, luminile pătrund
Prin streșini de ninsoare... și 'a bungete s'afund'...
Și printre stâlpi de gheață, se-împrăstie și pier,...
Și fagii se 'ncovoae și tremură de ger...

Dar noi cântăm..ca'n basme.. porniți la luptă dreaptă
Spre țara Cosinzeanei... și fiecare-așteaptă,
Din tainicele-ascunsuri, o zină să-i răsae...
Avem în ochi jaratec, și 'n suflete vâpae!

G. Tutoveanu

Din volumul „Tinerețe”, 1924.

abstract, chiar în lumea și epoca acestui cras «materialism» și a «nevrozei» prin care trecem noi toți.

Iată de ce alături de toți acei ce vor veni prin slove și grai înaripat să-i aducă „florile prieteniei”, care asemeni «florilor Reginei» cresc pe singuratece culmi, sunt tot mai rare și greu de cules, cu prețul vieții adeseori, rog să fiu socotit și eu.

Incredințez comitetului de conducere al ziarului «Vocea Tutovei», slovele mele nemeșugite, ci rânduie așa cum năvalnic pornind din suflet mi-au ajuns sub peană, autorizându-i a face uz de ele, publicându-le și apoi incredințându-le Maestrului drag și venerat G. Tutoveanu, care știe ce loc ocupă în inima noastră a celor ce-l prețuim și admirăm, urându-i: îndelungă viață și laurii meritați, după o viață de muncă vrednică de odihnă și stîmna noastră.

Ing. Cezar Gr. Cristea

Ascuns în lunci

Depart'e'n neguri, doar îi bănuiesc
Pe zarea largă, plopii, sentinele
Dealungul căii unde se'mpletesc
Toți anii duși ai visurilor mele...

Acôlo, peste dealul unde cresc
Păduri adânci, cetății din vremuri grele,
Acôlo'n vale este-un sat domnesc
Ascuns în lunci și străjuit de stele...

Mă văd pornind, cu flori la pălărie,
Din șes, când zorii fulgeră pe lac
Și prin văzduh îmi cânt'o ciocârlie:

Pe roibul meu, în iureș de buestre,
Alerg să văd la casa cu cerdac
Dacă'i deschisă... una din ferestre.

G. Tutoveanu

Din volumul „Sonete”. 1938.

IUBIRE

Coboară-te-asupra-mi iubire
Din slăvile boljii senine,
A' gândului chinuri mi-adoarme
Deapururi, și du-mă cu tine.

Prin lumea-ți de stele mă poartă,
Și basme de visuri mi'nșiră;
Dă codrilor glas de fanfare
Și mării acorduri de liră.

Așterne-mi în cale seninul
Din ceruri scaldate de soare,
Și-adânca enigm' a vieții
Desleagă-mi-o'n ochi de fecioare.

Să-mi pară că totu'i lumină
Și farmec, în magica fire...
A' gândului chinuri mi-adoarme
Și du-mă cu tine, iubire.

G. Tutoveanu

Din volumul „Albastru”. 1904.

G. Tutoveanu și poezia inedită

La toate s'o fi așteptat poetul G. Tutoveanu cu prilejul sărbătoririi sale, dar la poezii inedite, nu. Ei bine, poetul Tutoveanu are și poezii inedite. Și anume poezii din epoca adolescenței sale, pe care, nedându-le poate atâta importanță, sau pierzându-le, au putut să fie aflate întâmplător de mine. Iată cum: Vorbind unui vechiu prieten¹⁾ despre sărbătorirea poetului cu prilejul împlinirii a 70 de ani vârstă, nu mică mi-a fost bucuria când mi-a spus că el are poezii de ale lui Tutoveanu, făcute încă de când era prin școală, și că aceste poezii mi le pune la dispoziție — cum mi le-a și pus cu toată înțelegerea —, să le folosesc cum voi crede eu mai bine.

Ajunse în posesia mea, m'am gândit să înfățișez și cititorilor acestei gazete, aici, cât spațiul rezervat unui foileton îmi îngăduie, acele din poezii care sunt mai caracteristice pentru a da nota talentului aceluia care avea să devină mai târziu, ajuns la maturitate, maestrul desăvârșit de astăzi.

Poeziile în număr de șaisprezece le-am împărțit în trei:

Patru din ele: „Tot n'a venit”, „In grădină”, „Pe câmp și Paștele”, ca făcând parte din grupul de poezii făcute în anii de școală anteriori cl. IV-a gimnazială.

G. Tutoveanu, Elev Școala de Institutiori București

Alte patru din ele: „Atunci”, „Adio”, „Fericirea” și „Vaniliea”, ca făcând parte din grupul de poezii făcute în cl. IV-a gimnazială. Și în sfârșit, restul de opt: „Și dacă!”, „Gândește-te la mine!”, „Hai ochi în ochi!”, „Fără somn”, „Nu fii geloasă!”, „Și dacă!”, „Nu m'am mulțumit!” și „Haz lui B.”, ca făcând parte din grupul de poezii făcute în anul 1891, după terminarea gimnaziului, când poetul avea 18-19 ani.

Am făcut această împărțire pentru a se vedea cum a evoluat talentul acestui poet, atât ca tehnică a versurilor, adică prin arta de a scrie, cât și prin bogăția imaginilor poetice din ce în ce mai fericit găsite.

Ca fond, toate poeziile inedite ale poetului Tutoveanu, au la bază, cum era de așteptat, dragostea, iubirea, dumnezeescul sentiment ce stăpânește cu putere sufletul omenesc, mai ales la vârsta de 16-19 ani, când tânărul dorește din toată puterea inimii sale, cum e și firesc, să vadă o față, să se întâlnească cu ea, să-i strângă mâna, să stea ochi în ochi cu ea, să o sărute, să se gândească unul la altul mistuși de dor, să nu se despartă niciodată, să nu li se turbure somnul, să nu știe ce-i suferința, ci numai fericirea, și așa mai departe, după cum vom vedea îndată.

Ca înfățișare grafică, poeziile sunt scrise cu îngrijire impresionantă: scriere uniformă, în rânduri drepte și simetrice, iar semnătura aproape caligrafică. Aceasta face deplină dovadă că poetul iubește frumosul sub toate aspectele lui. De aici

îngrijirea miticuloasă a tot ce iese din mâinele sale: o literă singuratică sau laolaltă, o semnătură, o poezie ce merge la tipar, o carte unui prieten, o scrisoare la poștă..... toate trebuie să fie în forma cea mai perfectă și în albul cel mai curat. De sigur că și în dăltuirea versurilor aceiași miticuloasă grijă va fi fost din partea poetului. Însăși grija de sine a poetului, totdeauna ca scos din cutie, cu haina neagră ce contrastează izbitor cu albul gulerului și al manșetelor totdeauna tari, dau nota exactă a unui suflet care vrea să se confunde cu frumosul, nu numai să-i slujească lui.

După aceste scurte considerațiuni de ordin general, să trecem acum la considerațiuni mai amănunțite asupra fondului și formei, a puterii de exprimare estetică și artistică a ideilor și simțămintelor pe care poetul le încearcă în momentul inspirațiunii sale.

Să începem cu poeziile din grupa I-a. Și anume cu poezia „Paștele”, în care găsim un lucru interesant: cum poetul face părtaș la bucuria oamenilor și pe cea a naturei care dăruiește Paștelui ce are mai de preț; „timpul ei aurit”:

„Natura vine să-i strige:
Îi dau timpul-mi aurit;
În ea parcă totul zice:
Sfântul Paște a sosit!”

Lumea creștină ce se bucură și ea că „Sfântul Paște a sosit”, este sobru și complet redată, deși simplu, și cu cât mai simplu cu atât mai măreț, în versurile:

D. Christea Polizu, pensionar, Bârlad.

Scriitorul de astăzi

Scriitorul de astăzi se găsește în fața problemelor multiple, pe care le rezolvă conștient, sau inconștient prin scrisul lui. Pentru aceasta se cer și însușiri multiple. Intre acestea sunt: 1. un ideal, 2. onestitate în artă, 3. talent.

Oprindu-ne la acesta din urmă cu studiul nostru, pentru că celelalte au fost desbătute în revista „Luminătorii”, Martie-Aprilie 1941, ne bucurăm de minunea talentului, care trebuie să împodobească arta scriitorului de azi, ca și de altădată.

1. Scriitorul cu talent va emoționa, va zbulcuma, sau va odihni sufletele, după nevoia lor. Tot arta literară a scriitorului va înobilă și înălța sufletul, îl va hrăni, sau va fi ca o gazdă binefăcătoare, de refugiu, a unei vieți prea mecanizate, de mișcarea actuală.

2. Tot scriitorul de azi va da viață ființei neamului nostru și va întregi în largă măsură patria în drepturile ei vechi și lăsate moștenire cu preț de sânge și sacrificiu. Scrisul actual poate potoli vrajba din omenire. Scriitorul actual poate aduce azi soluții frumoase și folositoare aproape în toate domeniile de viață civilizată pe cale de pace și înfrățire între oameni, pe baze noi sociale, naționale și economice, care să păstreze și ce a fost bine de altă dată. Tineretul de astăzi, se va desvolta din acest scris însuflețit de ideal, creat din onestitate și din talent cultivat în general și în direcția harului divin, în special. Muncitorul se va odihni pe scrisul de azi, cu puterea lui de înțelegere, în munca sa istovitoare. Intelctualul va găsi plăcerea intelectuală, cât mai subtilă, după alegerea sa. Toate domeniile de activitate pot avea hrană, odihnă și înălțarea sufletului, în scrisul de astăzi. Numai să fie demn acest scris de această complexitate de fenomene universale.

3. Pentru aceasta scriitorul actual să se afirme, ca scriitor adevărat, după ce și-a făcut singur sincerul său examen, judecându-se cu obiectivitate și cinste în aprecierea justă și adânc folositoare pentru el și alții. Mai bine, să ne promovăm noi singuri scriitori, din acest examen prim, decât să ne îndepărteze cititorul, care să

găsească vrednici de a colabora cu el, la arta de scriitor prin lectura lui.

4. Scriitorul de azi să nu uite tradiția de a fi original prin excelență, mai ales acum, când cititorul, timpurile și sbuciumul social și cel național, îi dictează anumite căi. El urmează să le cunoască pe toate cu sufletul său evoluat și cultivat și să le stăpânească cu genialitatea și personalitatea sa în frumos.

5. Scriitorul de azi, mai mult ca oricând să se bucure de o conștiință artistică, științifică, morală și națională, căci numai așa va folosi timpul și-l va răzbuna cu o durabilitate indestructibilă, depășind limita lui trecătoare. Vremea de astăzi cere să-ți dai seama neconștient de viață, națiune, artă, literatură, știință, economie, etc. în ființa lor profundă și întregă și în rolul și în rezultatele lor. Toate acestea urmează să se contopească în structura scriitorului și să fie trăite de măestria lui în creația scrisului său.

6. Scriitorului de astăzi îi trebuie și muncă artistică, cel mai fericit geniu de luat aminte este marele nostru poet M. Eminescu și manuscrisul său chinuit, până la ultima și nezdruincinata lui formă de creațiune. Suntem foarte departe de neuitatul boier scriitor E. Văcărescu, care pentru bună petrecere îngâna alături de lăutari, doina populară „Amărită turtura”. Și totuși e primul pas. În scriitorul de astăzi se găsește altă construcție sufletească, fizică, socială, morală, literară și chiar națională, deși în rosturi generale tot de acolo plecăm și tot prin tradiție ne continuăm generație de generație, dar timpul a fost cel mai uriaș creator, care a adus o gigantică evoluție.

Să facem abstracție de toți scriitorii timpului trecut, mai mari, sau mai mici, care au plămădit evoluția de azi, până la culmea artistică, la care s'a ridicat marele geniu M. Eminescu și să ne oprim la galeria scriitorilor de astăzi a celor contemporani.

Ei se desemnează în sufletul nostru de cititori, ca să întregim mereu sufletul epocii și al artei. Așa se grevează în sufletul nostru poezii actuali, după cum ni-i selecționează distinsa apreciere a ilustrului

profesor universitar D-I A. Rosetti. Gândul nostru prinde cu piozitate neuitații barzi ai neamului și ai artei: Poetul jalei noastre din Ardeal Octavian Goga, simbolistului A. Macedonschi, poetul gingaș al florilor și al fanteziei D. Anghel, epigramistul fin C. Pavelescu cu urmașii săi, modernistul delicat Ovid Densusianu și originalul în spirit și parodie, în humor și duioșie, G. Topârceanu.

După aceasta, emoția noastră crește cu poezia poezilor D. Nanu și M. Codreanu, maestru în sonet de liniște și melancolie din Iași. Apoi gustăm versul poetului Al. Mateevici, glasul Basarabiei. Ne pătrundem de poezia D-lui Arghezi original, satiric și filosof complex, neîntrecut în poezie nouă și vie limbă literară. După aceasta putem simți versul de azi cu simbolistul în muzicalitate internă și cea sonoritate pesimistă de plumb, Bacovia. Aici alăturăm și pe D-lui Minulescu cu „Romanțele” sale frumoase. Tradiția o ține versul D-lui C. Moldovanu în „Semănătorul”. Urmăm cu alții ce ne aduc ritm puternic bătailor noastre de inimă: V. Voiculescu, Al. Th. Stamatiad, V. Eftimiu, Gr. Gregorian, N. Davidescu, poetul șesurilor natale și deschizător de drumuri noi D-I Nichifor Crainic, delicata scriitoare de pastel bijuterie Otilia Cazimir, energicul patriot Aron Cotruș.

Mereu pătrund în sufletul nostru poezii de azi: D-I Adrian Maniu, D-I Persepicius, I. Pilat, apoi poetul nostalgiei amintirilor cu căldura duioasă a Iașului D-I Botez, adânc impresionistul D-I Lucian Blaga, care s'a ridicat și până la concepția expresionistă. Acolo predomină harul divin, ce umple făgașul îngust al lumii, unde arta a devenit o religie și artiștii se indentifică cu forța divină. Tot acest mare scriitor actual pătrunde neliniștea metafizică și dă expresionismului primitivismul românesc ca originalitate în propria noastră literatură grefată în concepția expresionismului.

Sufletul nostru se mișcă și la poeziile celorlalți scriitori de azi, fiecare după puterea lor de expresivitate. Aci ocupă loc însemnat D-I V. Vineata, I. Barbu și Al. A. Philippidi, fiul savantului filolog A. Philippidi. Nota sa provincială, nouă, originală și macabră dela Iași răsună trist:

„Șt'n târgul nostru vechi pe care-l știm,
„Duc toate drumurile spre țintirim...”
(Scrisoare)

răsună departe îl fac pe poet să se simtă singur și despărțit de aceia pe care o iubeste.

Dar la Slatina nici nopțile nu-i sunt liniștite. Când toaca dela mănăstire îl deșteaptă în miez de noapte, gândurile din nou pun stăpânire pe dânsul și cu greu mai încearcă s'adoarmă, căci:

„Afară-i lună și prin geam
Străbat diuos lumini făcute,
Ce-mi amintesc de acele vremi
De-a noastre zile fericite.

Dar obosit mă 'ncerc s'adorm
Cuprins de tainică 'mi iubire,
Când dimineață mă trezesc
De toaca dela mănăstire!”

Și acum o ultimă poezie pe care mi-o mai îngăduie spațiul: „Gândește-te la mine!”, care e făcută la București. În dreptul acestei poezii se găsește scris cu o scriere mai subțire ca a poetului, cuvintele: „pe albumul Ceciliei”. Ceia ce însemnează că această poezie era șocotită și de poet ca fiind cea mai bună, și cu drept cuvânt.

„Când stând la geam vei asculta
A iernii lungi suspine,
Ce'n haosu-i vor răsuna,
Gândește-te la mine!

Sau când în visurile-ți dulci
Din nopți frumoase line,
Gândurile departe-ți duci
Le'ndreaptă și la mine!

Căci știi de-ajuns iubita mea
Că gândul meu la tine,
Sburat-a cum va mai sbura
În nopți frumoase line!”

Și răsunetul liricei bărlădene actuale orchestrează în muzica poeziei D-lui G. Tutoveanu, distins autor de opere, unde vibrează tradiția și idealul în chip original ca în: Albuștru, Balade, Logodnica lui Vifor, Sonete, Tinerețe, Poezii alese, Patria. Pe acesta avem distinsa cinste să-l sărbătorim acum.

Mereu frământarea sufletului scriitorului de azi se oglindește în opere neconștient, pentru ca vremea să-i însereze în comoara de creațiuni. Alături de fresca poezilor de astăzi prindem în sufletul nostru și scriitorii de proză, după acalaș izvor de selecțiune. Incepem cu S. S. Părintele Agârbiceanu cu voința și morala religioasă din Ardeal. Trecem la C. Sandu Aldea, I. A. Bassarabescu, la humoristul novelist D. D. Patrașcanu, apoi la evlavia însemnatului Gala Galaction, la humorul armonizat cu sublimul din natură a lui Calistrat Hogăș.

Urmărim din galeria scriitorilor actuali ne copleşte sufletul nostru romanul de mare amploare a D-lui Liviu Răbăneanu, care a dat adevărata valoare romanului românesc. La aceasta se alătură Cezar Petrescu, Ionel Teodorescu și Al. O. Teodorescu, din comoara scriitorilor dela Iași. Apoi ne bucură lectura noastră din scriitorii consacrați Camil Petrescu, Gib Mihăescu, Tudor Arghezi, Constantin Stere, Condeescu și alții.

Mai sunt și alți scriitori cu care se mândrește literatura română, unde se adaugă opera gigantică a marelui istoric N. Iorga cu tragic și neașteptat sfârșit. Pe urmă cunoașterea noastră se poate îndrepta și la criticii și istoricii literari: Bogdan Duică, Ilarie Chendi, M. Dragomirescu, G. Ibrăileanu, Eug. Lovinescu, Ovid Densusianu, Paul Zarifopol, arhiologul și istoricul V. Pârvan, la care se închină știința contemporană.

Scriitorul de azi își întinde imperiul în toate ramurile de manifestare din cultura românească și prin alte personalități, pe care timpul le va consacra cu distincție în istoria noastră și cititorul își va clădi sufletul și viața, cât va trăi neamul nostru, ocrotit de steaua lui de noroc și de vitejia eroilor noștri, ce a depășit hotarele și timpurile, aparată de pronia divină, care creează minunea de pe pământuri consfințită de ceruri pentru omenirea întreagă.

Marieța L. Creangă

„Dela mic și până la mare,
In colibă ca'n palat,
Tot e'n haină de serbare
Că Christos a 'nviat!”

Timiditatea în dragoste este cred reușit redată în ultima strofă din poezia: „In grădina”, în care cei doi îndrăgostiți s'au putut urmări și întâlni spre a-și întinde mâinele, dar rămânând muși când trebuia să-și vorbească:

„Și nu-ș ce să-mi spui ai vroit
Dar voce n'ai când iubit ești,
Te... te... te... și s'a sfârșit
Vrei să zici că mă iubești...”

Iar în poezia „Tot n'ai venit!”, poetul, ca de obicei, a trecut pela geamul adoratei să o mai privească:

„Dar vai! pun ochii în pământ,
Din inimă suspin cu dor,
Tot n'a venit, iar plec zicând
In veci fii blestemat amor!”

Urmează acum poeziile din grupa II-a, adică poeziile făcute în cl. IV gimnazială. În poezia „Atunci”, cu o întreagă gamă de sentimente: durere, neîncredere, gelozie, tristeță, îndoială, numai un lucru le-ar putea pune capăt la toate acestea:

„Însă atunci, când mână'n mână
Coroana sfântă ne va uni
Atunci! putez-vei zice ferice:
Azi ești al meu, te voui iubi!”

La 14 Mart 1891, face în gară poezia „Adio” în care se dă lupta între dor care se duce departe și speranța și credința care rămân să-i mângâie și să-i întărească pe mai departe sufletul. Căci numai speranța și credința mai pot ține plept puterii răspânditoare de suferință a

cuvântului de despărțire „adio” care a îndurerat așa de mult inima poetului. Speră și crede — și asta este mult — că se vor întâlni cât de curând și se vor iubi și mai cu foc. De aici o ușoară resemnare, dar fără a uita însă cruda despărțire, care este agravată prin întuirea în inimă a cuvântului „adio” și a fluieratului mașinei dela tren:

„Însă pân'atunci într'una
Voiu auzi neîncetat
Tot adio ei cel jalnic
Ș'al mașinei fluierat”.

Dar nestatornicia în dragoste și pasiunea poetului pentru albastru, pe care l-a cântat mai târziu cu toată puterea sufletului său de artist, se observă în poezia „Vaniliea”, acea floare mică albastră pe care poetul credea c'o va iubi etern și care este schimbată însă cu altă „Vanilie” care este de data aceasta și o stea și o regină a gândurilor:

„Cu mirosu-i ea dă viață,
Cu-a ei corolă albăstrie,
Aveam vaniliei credința
C'o voui iubi poate etern,
Intocmai ca și copilășul
Dulceața sânelui matern”.

Iar în final, după ce o schimbă cu o altă Vanilie:

„Acea floare ești tu iubito,
Regina gândurilor mele...”

Și acum să trecem la grupul de poezii făcute după terminarea gimnaziului, când poetul se găsea la Mănăstirea Slatina, la București, ori Bârlad. La Slatina, unde cântecul m'ierlei, ecoul văii și fluierul ce

Înainte de a încheia nu pot să nu-mi arăt regretul că trebuie să mă opresc fără a mai vorbi și de celelalte poezii care au mai rămas. Pot să asigur însă pe cititori că sunt pe aceeași linie cu cele ce le-am înfățișat în grupul dela urmă. Ceia ce se desprinde limpede din această scurtă prezentare, este faptul de netăgăduit: Că dela primii pași tânărul poet s'a arătat vrednic să străbată ușor și sigur, spre zările albastre, spre tot ce este frumos și divin, spre acele locuri tainice, accesibile numai poezilor, pentruca poetul G. Tutoveanu să ajungă la lirismul maturității sale, care să-i dea dreptul a-și lua locul ce i se cuvine în literatura noastră adevărată.

I. C. A.

„Poezia e pentru suflet, ceia ce unele substanțe sunt pentru economia corpului. Lipsa ei provoacă un tot atât de mare număr de boli ale sufletului, cât absența unora din elementele necesare vieții, pe cele ale organismului nostru fizic”.

Eugen Herovanu

„Moartea pentru un scriitor? Puțin lucru. Până atunci a fost afară din el el însuși. Acum e și afară de el în sus. Și poate e în față cu poarta închisă lui Adam pentru păcate. Raiul are o alta, deschisă urmașilor lui, pentru virtuți”.

N. Iorga

ȘTIRI DIVERSE

În cadrul unei solemnități deosebit de impresionantă și în prezența unor ilustre personalități s'a redeschis și pus în funcțiune Căminul de fete Dr. P. Filibiliu din Bârlad, proprietatea Soc. Ort. a Femeilor Române. După o întrerupere de 16 ani și mai ales în urma cutremurului din 10 Noiembrie 1940, impunătorul local, construit în anul 1928, prin stăruința neobosită a d-nei Maria Bărbulescu, prezidenta de atunci a filialei, a fost redat rostului său firesc.

De data aceasta lucrările de restaurare și renovare au fost conduse zi de zi de P. C. Protoereu Grigorie A. Dimitriu, prezidentul ad interim al filialei, având la dispoziție suma de lei 1.450.000, acordată cu generozitate de către Doamna Principesă Alexandrina Cantacuzino, prezidenta generală a Soc. Ort. a Fem. Române. Astăzi ruinele și paragina au dispărut ca prin farmec iar cele 60 eleve interne, dela liceele din localitate, se pot bucura de o adăpostire, îngrijire și supraveghiere în cele mai bune condițiuni.

Au fost de față la slujba religioasă, serbarea elevelor și banchetul oferit cu acest prilej următoarele persoane: P. S. Episcopul Grigorie Leu al Hușilor, Doamna Principesă Alexandrina Cantacuzino, însoțită de secretara g-lă și casiera dela Centru d-nele Adina Vineș și Alice dr. Costea, d. insp. g-l școlar al regiunii Galați P. Georgian, delegatul Minist. Cult. Naționale, Iancu Mihailescu primarul orașului, poetul G. Tutoveanu, prof. Paul Constantinescu, prof. C. Moroșanu, M. Demetrescu directorul liceului, Pr. Anton Popescu-Huși cosilier episcopesc, Protoierii I. Chirvasie și I. Codreanu, preoții Șt. Vasilescu, C. Grumăzescu, N. Moise, I. Leon, H. Bărbuleanu, I. Olaru, D. Dumbravă, Al. Macedon, d-nele E. Ghimpuș directoarea lic. ind. de fete, V. Tuchiță dir. lic. de fete, Eugenia Georgescu-Bârlad, Georgeta C. Dornescu, El. col. Langa, El. pr. Dimitriu, Șt. Negură dir. șc. menaj, M. Tunaru, E. Apostoleanu, N. Bădărău, R. Corpaci, M. Creangă, I. Mihalache, etc.

Au ținut cuvântări: Păr. Gr. Dimitriu care a făcut o expunere amănunțită și documentată privitor la opera realizată de Soc. Ortodoxă prin grădina de copii mici și internatul pentru fetele de curs secundar.

Eleva Drăguș Victoria din cl. VII L.I.R. a adus prinos de recunoștință comitetului central și al filialei pentru ocrotirea părintească ce li s'a acordat prin redeschiderea acestui cămin. Păgăduiește în numele colegelor că vor fi silitoare și disciplinate corespunzând întru totul așteptărilor.

D-l Inspector P. Georgian în numele d-lui ministru I. Petrovici, laudă realizările ce se fac în toată țara de Soc. Ort. enumerând pilde vrednice care vor rămâne neșterse.

P. S. Episcopul Grigorie al Hușilor mărturisește deschis că nu se aștepta la o asemenea manifestare și urează ca Bârladul cultural de altă dată să corespundă mai ales astăzi numelui său intrat în istoria neamului românesc.

D-na Principesă Alex. Cantacuzino într-o minunată alocuție arată opera celor 30 ani a Soc. Ort, lupta dusă cu greutatea vremurilor și neînțelegerea unor oameni, dar se mândrește cu izbânda reputată și încununată cu deplin succes. Mulțumește călduros Păr. Gr. Dimitriu care și-a luat personal sarcina grea a restaurării localului părăsit și distrus și-l dă ca pildă de muncă, stăruință și corectitudine.

La banchetul oferit în sala de mese a internatului servit de școala de menaj au cuvântat: D-na Alex. Cantacuzino, P. S. Episcop Grigorie, primarul I. Mihailescu, prof. P. Constantinescu, poetul G. Tutoveanu și preotul Gr. Dimitriu. Toți vorbitorii au scos în evidență meritele de bună româncă și distinsă creștină ale d-nei

prezidente generale, urându-i ca să mai poată duce firul acestei fecunde activități încă multă vreme spre binele și fericirea tineretului acestui neam.

.....

Inchiderea expoziției județene. Duminică 15 Noiembrie a. c., s'a încheis expoziția județeană agricolă, pomicolă, viticolă, industrie casnică și ateliere comunale, a cărei inițiator a fost d. Prefect I. C. Zănescu și care acum la închidere și-a arătat pe bună dreptate mulțămirea că Expoziția și-a atins scopul, Județul Tutova se poate număra printre cele dintâi județe în ce privește munca sub cele mai însemnate aspecte ale ei. Numărul mare al celor premiați face cu prisosință această dovadă.

Dăm numele instituțiilor și persoanelor premiate după cum urmează:

I. Marele premiu și diplome de aur: 1. Căminul Cultural Județean 20.000 lei. 2. D-na Șarica Paul Ruși-Puești 20.000 lei.

II. Premii în bani și diplome de aur: Premiul I. 1. Căm. Cult. din com. Bălănești 2000 lei. 2. Căm. Cult. Zorleni 2000 lei. 3. Căm. Cult. Ruși-Puești 2000 lei. 4. Căm. Cult. Stoeșești 2000 lei. 5. Căm. Cult. Iugani-Prisecani 1500 lei. 6. Căm. Cult. Vinderii 1500 lei. 7. Căm. Cult. Căbești 1500 lei.

Premiul II. 1. Căm. Cult. Mânzați 1500 lei. 2. Căm. Cult. Ghidigeni 1500 lei. 3. Căm. Cult. Bogești-Pogana 1500 lei. 4. Căm. Cult. Sălceni-Pochidia 1500 lei. 5. Căm. Cult. Ciorăști-Liești 1500 lei.

Premiul III. 1. Căm. Cult. Perieni 1000 lei. 2. Căm. Cult. Bălăbănești 1000 lei. 3. Căm. Cult. Cotoroaia 1000 lei. 4. D-l Alex. Popovici-Bârlad 5000 lei. 5. D-l I. Caracaș-Bârlad 1000 lei. 6. D-l C. T. Constantinescu-Bârlad 5000 lei.

Diplome de aur: Ing. C. Gălcă, Pr. C. Popa, Primăria Bârlad, Soții Gafton Suseni-Bacani, Școala Tehnică Industrială, Fabrica „Mândra”-Bârlad, Academia Română, V. Petrea cismar, Aglaia Balaban, Alex. Petrovici, Avocat Victor Stoinescu, Ferma Zorleni, Nichy Chrisoveloni Ghidigeni, Prof. Gh. Tașcă-Pochidia, Frații Ivanciu-Pogana, Frații Iacob-Puești, Romeo Vidrașcu-Ruși-Puești, D-na Mihalache-B-d, M. L. Hristea-Voinești, Frații Eremia-Epureni, Alex. Gheorghide-Coroiești, Gh. Ar'on-Buda-Patrașcani, Nicu Juvără-Șuletea, I. Gheorghiu-Pogana, Louis Bolomei-Zorleni, Mihai Tașcă-Bârlad, Serviciul Veterinar, Federala Tutova, Camera Agricolă, Aurel Niță inv.-Chițcani 5000 lei, Const. Cristea inv.-Șuletea, Enache Strătuțat-Cârja, N. Vălcu-Murgeni, Căm. Cult. Schineni, Ioniță Nechita-Cârja, Căm. Cult. Brădești, Căm. Cult.-Pătăciuni, Centrul permanent de gospodărie-Ghidigeni, V. Catană 2000 lei, Moara „Unirea”-Bârlad, Soții Cărușășu croitor-Bârlad, Petre Gavăț Lălești, Năstase Grigore-Șuletea, D. Carusi Bârlad, Toader Ichim-Bârlad, N. Lupu Costache-Dealu-Mare, Ioan Lugojanu.

Diplome de argint: Căm. Cult. din comunele Șuletea, Bogdănești, Odaia-Bursucani, Priponești, Ibănești, Puești, Epureni, Coroiești și Prisecani, Gh. Ghergu-Coroiești, Elev Bularda Ioan-Ibănești, Iorgu Cerbu-Ghidigeni, Grigore Bolea-Florești, Maria Vizitiu-Bârlad, Primăriile comunelor Coroiești 2000 lei, Frunțișeni 2000 lei, Rădești, I. Năftică-Odaia-Bursucani 2000 lei, V. Cristinici-Bogdănești 1000 lei.

Mențiuni: Căm. Cult. din comunele Buda, Blăgești, Băncești-Gârdești, Pogonești, Micești, Barca, Stănuiești-Chetroni, Popeni, Bacani și Obârșeni, G. A. Zlat-Murgeni, N. Dănilă, Grigoraș Rotaru-Ghermănești, gospodarii Tr. Nechita, G. Pleșu, C. Sârghi și I. Grigore din Liești, P. Tudor, N. Barbu și T. Nazarie din Odaia-Bursucani și Agache Alistar din Coroiești,

INFORMAȚIUNI

Comitetul de conducere al ziarului „Vocea Tutovei”, a deschis o listă de subscripție pentru strângerea fondului necesar la ridicarea Casei poetului „Al. Vlahuță”, care să servească drept sediu Căminului Cultural din satul Pleșești, locul lui de naștere.

Sumele subscrise se vor trimite d-lui Const. Dornescu, avocat.

Suma din urmă	8000
A mai subscris:	
D-l I. Gr. Oprișan-București	2000 Lei
D-l Prof. R. Caracaș-București	500 "
D-l Gh. Ciurescu-București	1250 "
D-l Aurel Mintuță avocat	750 "

D-l Vasile D. Ștefănescu, avocat, Bârlad str. Lascar Catargi 51, fiind demobilizat, și-a reluat activitatea profesională, dând consultațiuni la domiciliu.

Păr. paroh dela Bis. Sf. Ioan a primit următoarea scrisoare:

Sfințite Părinte,

Clasa VII de sub conducerea domnișoarei profesoare dirigintă M. Creangă, au strâns suma de lei 1200, pentru a veni în ajutorul reparației, ce bine voii a face lăcașului sfânt Biserica Sf. Ioan, care a avut de suferit de pe urma cutremurului din 10 Noiembrie 1940.

Dorim ca micul nostru obol, făcut împreună cu domnișoara noastră dirigintă, în cadrul educației noastre, să se mărească cu donația altor inimi mari, cari vor avea posibilități mai mari ca noi.

Primiți vă rog sfințite părinte, distinsa noastră considerație.

Delegata Comitetului,
MIRONESCU M. cl. VII

În numele comitetului de reparație se aduc cele mai calde mulțumiri D-soarei M. L. Creangă și harnicelor eleve din clasa VII-a L. I. R.

Dăm actul care s'a încheiat cu prilejul sfințirii Căminului Dr. Filibiliu: Astăzi 2-XI-942, s'a sfințit Căminul Dr. Filibiliu care a fost ridicat în anul 1928 de către inimoasa președintă a Filialei Bârlad d-ra Maria Bărbulescu cu ajutorul bănesc neprecupețit al Comitetului Central. fiind președintă generală a Soc. Ortodoxe Principesa Alexandrina Gr. Cantacuzino, născută Palladi. A fost dăruită de groaznicul cutremur din 1940 și restaurat în vara anului 1942, grație muncii devotate a Prea C. Protoereu Grigorie A. Dimitriu, cu fondurile puse la îndemână de Comitetul Central.

S'a sfințit în timpul războiului sfânt sub domnia M. S. Regelui Mihai I, conducător al statului fiind Mareșalul Ion Antonescu, Ministrul Culturii Naționale Cultelor și Artelor Profesorul I. Petrovici, Episcopul Eparhiei Hușilor P. S. Episcop Grigorie, Prefect al județului Tutova I. C. Zănescu, Primar al orașului Bârlad I. Mihailescu, Președintă Generală Principesa Alexandrina Gr. Cantacuzino, Președinte al Filialei Bârlad Protoierul Gr. A. Dimitriu.

Urmează semnăturile tuturor celor ce au luat parte.

În ziua de 16 Noiembrie 1942, Domnul Colonel I. C. Zănescu Prefectul județului Tutova a convocat în localul Poliției orașului Bârlad, tot personalul polițienesc, cărora le-a dat îndrumări de felul cum trebuie să procedeze la paza orașului, deoarece în ultimul timp s'au produs foarte multe furturi.

D-sa a dat ordin ca Poliția Administrativă să controleze cărțile de imobil ale fiecărui proprietar, făcându-se cu acest prilej controlul persoanelor care vin în oraș și scapă de supravegherea Poliției precum și controlul servitoarelor care sunt în legătură cu indivizi ce comit infracțiuni.

Să se controleze toți vagabonzii și cerșetorii, care vor fi triați de Crucea Roșie. Cei ce vor fi găsiți buni de muncă vor fi trimiși la dezapeziri în județ, iar cei ce cerșesc vor fi dați în judecată și sancționați.

Poliția orașului Bârlad va lua măsuri de curățirea orașului de zăpadă. Se vor curăți atât acoperișurile, cât și curțile și strada, fiind obligat fiecare proprietar și chiriaș a

curăți 1/2 din stradă. Contra celor ce nu execută se vor aplica pedepsele prevăzute în ordonanța Prefecturii Nr. 251/842, iar cei care nu plătesc se iau de către Drumurile Naționale la muncă, până la plata sumei ce au fost amendați și care sumă se va depune la Primăria Orașului Bârlad cu care se vor plăti oameni la curățatul zăpezii.

Se vor pedepsi gardienii, și revizorii ce nu au luat severe măsuri pentru executarea acestui ordin.

Deasemeni D-sa a dat îndrumări de felul cum să se procedeze pentru prinderea și descoperirea răfăcătorilor, împărțindu-se orașul în sectoare.

S'au luat măsuri pentru ca întotdeauna orașul să nu sufere de lipsa trăsurilor de transport, atât ziua cât și noaptea și s'au fixat următoarele prețuri: 60 lei cursa dela Gard în oraș în cursul zilei și 80 lei în timpul nopții.

Măsuri severe s'au luat și pentru respectarea prețurilor de pe piață și contra celor ce se bat, se ceartă și umblă beți, aplicându-li-se sancțiuni drastice.

Din darea de seamă a activității biroului Judiciar al Poliției orașului Bârlad, dela 1 Aprilie la 16 Noiembrie 1942 s'au comis: 1 crimă, 416 delicta, 11665 de fișe pentru indivizii urmăriți de poliție și s'au reținut 368 indivizi infractori din oraș, s'au făcut 1781 de anchete și 65 de furturi.

Premii acordate sătenilor agricultori de Ministerul Agriculturii:

Premiul I. Ioan Tămășanu-Unțești și Damian Nicoară-Coroiești pentru orz câte 2000 lei. Premiul II. Gavril Iancu-Blăgești și Toader Bulgaru-Unțești pentru orz câte 1500 lei. Premiul III. Cristea Răpă-Punțișeni și Ioan Năftică-Odaia-Bursucani pentru orz câte 1000 lei.

Premii acordate de Ministerul Agriculturii la concursul inter-comunal al ogoarelor:

I. Com. Perieni suma de 100.000 lei spre a se întrebuința în scop de utilitate publică cu caracter agricol. Comitetului agricol al com. Perieni suma de 40.000 lei împărțită astfel: Primarul 20.000 lei, Notarul 12.000 lei, Șeful de Post 5000 lei și Ag. agricol 3000 lei.

II. Comitetul agricol al comunei Priponești suma de 25.000 lei împărțită astfel: Primarul 7000 lei, Notarul 7000 lei, Șeful de Post 5500 lei și Ag. agricol 5500 lei.

III. Comitetul agricol al comunei Unțești suma de 15.000 lei împărțită: Primarul, Notarul, Șeful de Post și Ag. agricol, toți câte 3750 lei.

România

Corpul Portăreilor Tribunalului Tutova

Publicație de Vânzare Nr. 1962

1942 Noiembrie 6

Pentru îndestularea creditorului H. Georgescu din București, cu sumele de lei 50.000 capital cu procente de 5.50% pe an dela 30 Octombrie 1938 la achitare plus 2000 lei cheltueli de judecată, plus cheltueli de urmărire datorite solidar de către debitorii D. Pispiris și Gh. Pispiris din Bârlad, în baza cărții judecată cambială Nr. 162/940 a Judecătoriei Mixte Bârlad investită la Nr. 186/940, se va vinde cu licitație publică în ziua de 25 Noiembrie 1942 ora 10 la fața locului în comuna Zorleni jud. Tutova, una garnitură de treier reformată proprietatea debitorului D. Pispiris sechestrată cu procesul verbal din 21 Iunie 1940 și compusă din una batoză și un vapor, ambele de 12 cai putere fără marcă aflată în custodia d-lui Haralamb H. Popa din Zorleni-Tutova.

Amatorii sunt invitați a se prezenta în sus arătată zi și oră la locul indicat spre a concura cu bani gata, cunoscând că taxele sunt în sarcina cumpărătorului.

Portărel, Th. Lăzescu

Secretar, I. Darie